

Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности

Београд
Булевар краља Александра 15

Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре

Београд
Немањина 22–26

На основу члана 22. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја (Службени гласник Републике Србије број 120/2004, 54/2007, 104/2009 и 36/2010), изјављујемо

Жалбу**и одустанак од дела захтева**

Одлука против које се изјављује жалба: Решење, број 06-00-00094/2017-02 од 2. марта 2017. (означени датум), односно од 10. марта 2017. (датум пријема)

Жалилац: Транспарентност Србија, Београд, Палмотићева 31/III

Ожалбени орган (орган власти): Орган којем је изјављен захтев је Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре. Као доносилац решења је наведено „Република Србија, потпредседница Владе, Министарка грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре“, а у заглављу се појашњава да наведено министарство „представља потпредседница Владе и министарка проф. др Зорана З. Михајловић“, која је потписана и као доносилац решења.

Опис битних чињеница

Транспарентност Србија је захтевом за приступ информацијама од јавног значаја **тражила достављање копија докумената** – Концесионог акта (члан 29. Закона о јавно приватном партнерству и концесијама) и Студију оправданости (члан 31. Закона о јавно приватном партнерству и концесијама) за Аеродром Никола Тесла. Тражено је да документи буду достављени у електронском облику уколико их орган власти поседује у том облику на адресу ts@transparentnost.org.rs.

Ожалбеним решењем је овај **захтев одбијен**. Орган власти се позвао на одредбе члана 9. ст. 1. тачка 4) Закона и описао шта је том одредбом прописано („...ако би тиме битно умањио способност државе да управља економским процесима у земљи, или битно отежао остварење оправданих економских интереса“).

У образложењу решења такође, стоји следеће: „Имајући у виду могуће угрожавање виталних интереса Републике Србије, као даваоца концесије у предметном случају, када се одређују граничне вредности прихватљиве за Републику Србију и други подаци чије би изношење могло да утиче на интерес Републике Србије кроз читав процес, као и чињеницу да је цео поступак давања концесије јаван, те да је израда Концесионог акта и Студије оправданости рађена у

складу са Законом о јавно-приватном партнерству и концесијама... и Законом о јавним набавкама,... применом одредаба члана 9. ст. 4. и члана 16. ст. 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, поступајуће министарство одбило је предметни захтев“.

Разлози за оспоравање решења

У Решењу су **погрешно примењени прописи.**

Одсуство провере постојања озбиљне повреде. Наиме, орган власти је узео у обзир искључиво одредбу члана 9. ст. 1. т. 4) ЗОСПИ, а пропустио је да истовремено примени и одредбе члана 8, а у вези са члановима 4. и 2. Тако је чланом 8. прописано да се „права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу или закону“ и да се „ниједна одредба овог закона не сме се тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана“. Стога, да би захтев за приступ информацијама био одбијен, није било довољно да орган власти наведе један од могућих разлога за ускраћивање права, већ и да утврди да ли би обелодањивање информације довело до озбиљне повреде интереса који је заснован на Уставу и закону (што је делимично учињено), да ли је тај интерес претежнији у односу на право јавности да зна и да ли је такав вид заштите неопходан у демократском друштву (што није учињено).

Прекомерна заштита. Орган власти такође, није поступио у складу са одредбама члана 12. ЗОСПИ. Та одредба налаже да у случајевима када је могуће да се тражена информација издвоји од осталих информација у документу у које орган власти није дужан тражиоцу да омогући увид, орган власти омогућава тражиоцу увид у део документа који садржи само издвојену информацију, и обавештава га да остала садржина документа није доступна. Сматрамо да се ова одредба примењује не само код увида, као једног од начина остваривања права из члана 5, већ и код других видова остваривања права на приступ информацијама, укључујући и право на копију (дела) документа. Другим речима, сматрамо да је у конкретном случају орган власти пропустио да омогући остваривање права на приступ информацијама у мери у којој је то могуће, а да се не угрози остваривање евентуалних претежнијих интереса које није могуће штити на други начин. Уколико су разлози за ускраћивање информација заиста постојали, они се свакако не могу односити на целе тражене документе већ само на поједине њихове делове.

Недовољно образложени и контрадикторни разлози. Из Решења се може закључити да би интереси Републике Србије били угрожени у случају изношења неких од података које тражени документи садрже. Може се такође наслутити (није образложено) да би била у питању штета финансијске природе, нпр. услед тога што тражени документи садрже и податке чијим објављивањем би могло да буде угрожено остваривање најбољих услова за Републику Србију у преговорима са будућим концесионаром („када се одређују граничне вредности прихватљиве за Републику Србију...“). С друге стране, у образложењу се наводи да је „цео поступак давања концесије јаван“, што је у контрадикцији са потпуном тајношћу тражених докумената. Поред тога, нејасно је и зашто је за одлучивање по овом захтеву за приступ информацијама било битно навести да су Концесиони акт и Студија оправданости израђени у складу са ЗЈППиК и ЗЈН.

Предлог жалиоца

Имајући у виду наведене недостатке, жалилац предлаже да се решење поништи и да у поновном поступку орган власти утврди, применом свих релевантних одредаба Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, да ли је неопходно ограничити право на приступ информацијама и у којој мери.

Изјашњење жалиоца у вези са обухватом захтева

Имајући у виду разлоге које је орган власти навео у решењу, као и евентуалне тешкоће (у случају да је реч о обимним документима) да орган власти издвоји оне делове докумената чије објављивање не би угрозило остваривање „виталних интереса Републике Србије“, овим путем сужавамо предмет нашег захтева за приступ информацијама тако да се односи на:

„копију делова Концесионог акта (члан 29. Закона о јавно приватном партнерству и концесијама) и Студије оправданости (члан 31. Закона о јавно приватном партнерству и концесијама) за Аеродром „Никола Тесла“ у Београду, који садрже информације на основу којих се може закључити да ли је одабрани модел концесије, као облик јавно-приватног партнерства, повољнији за Републику Србију, односно за АД Аеродром Никола Тесла Београд од алтернативних решења (нпр. наставак експлоатације на досадашњи начин, уз улагања из сопствених средстава или кредита, продаја капитала у државном власништву, други разматрани облици ЈПП итд)“.

У погледу осталих делова докумената чије су копије тражене одустајемо од захтева.

Напомена

Жалба је истовремено упућена ожалбеном органу и Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности.

за Транспарентност Србија

програмски директор

Немања Ненадић

Београд, 24. март 2017.